

Η ΕΛΛΗΝΙΚΩΤΑΤΗ ΚΑΒΑΛΛΑ

κων συνθηκῶν τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κοινοῦ, δὲν ἦτο δυνατόν ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἢ τῶν οἰκειῶν τῶν νὰ συσσωματωθῇ εἰς τόμους. Διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο κατόρθωμα, ἡ βιβλιοθήκη Φέξη ἀπέβη παράγων σπουδαιότατος τῆς πνευματικῆς προόδου, ἐξ ἧς διακαίονται τὶς νὰ προσδοκᾷ ὅτι θὰ ἀνατείλῃ καὶ διὰ τὴν νεοελληνικὴν φιλολογίαν κατόπιν τῆς μακρᾶς ἀσυγγνώστου παραγνωρίσεως τῶν συγγραφέων μας, ἡμέραι ἐκτιμήσεως, ἀγάπης, δόξης, πλούτου. Ἄς τὸ ἐλπίσωμεν καὶ πρὸ παντὸς ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Φέξη ὑπὸ τὴν νοήμονα ἡγεσίαν τοῦ κ. Ζερβοῦ θὰ προχωρήσῃ, μὴ πτοούμενος ἀπὸ ἀντιξόους ἀλλὰ παροδικὰς περιστάσεις, ἵνα μείνῃ ἡ ἐκδοτικὴ αὐτὴ ἐπιχείρησις μνημεῖον περιφανῆς τῶν Ἑλλ. γραμμάτων.

★

Ἡ Ἱταλικὴ Κυβέρνησις συνέστησε μεγάλην ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ συγγράψῃ ἐπισήμως τὴν Ἱστορίαν τοῦ Ἱταλοτουρκικοῦ πολέμου.

Ἡ εἰδησις εἶνε πολὺν διδακτικὴ καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Σοφεία ἀναγγέλλεται συγγραφῶν περὶ τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ πολέμου τοῦ 1912—1913. Στρατιῶται, δημοσιογράφοι, ἐπαξιωματικοὶ προ-

χειρίζονται εἰς κριτικούς καὶ ἱστορικούς συγγραφείς. Καίτοι αἱ ἐκδόσεις οὗται ἔχουν σκοπὸν προφανῶς κερδοσκοπικόν, ἐν τούτοις παραπλανοῦν τοὺς ἀναγνώστας εἰς διαμόρφωσιν γνώμης πεπλανημένης διὰ τε τὰ γεγονότα καὶ τὰ πρόσωπα. Τὸ Κράτος ἔχει ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τῶν ἐν πολέμῳ δρασάντων, ὡς καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τοῦ αἵματος καὶ χρήματος τοῦ ὁποίου ἐστήθησαν τὰ τρόπαια τῆς νίκης νὰ δώσῃ τὴν ἀλήθειαν, τὴν ἱστορικὴν ἀκρίβειαν τῆς πολεμικῆς τοῦ στρατοῦ δράσεως. Δὲν πρέπει νὰ ἀμφιβάλῃ τις ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θὰ συγκροτήσῃ μεγάλην ἐξ ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐπιτροπὴν ἥτις ἀφοῦ συγκεντρωθῶσιν τῶν Μεράρχων καὶ τοῦ Ἐπιτελείου αἱ ἐκθέσεις θὰ συγγράψῃ ἐπισήμως τὴν ἱστορίαν τοῦ πολέμου, ὅστις τοσαύτην ἐπέφερε μεταβολὴν εἰς τὸν χάρτην καὶ ὅστις ἔλυσε τὸ περιλάλητον Ἀνατολικὸν ζήτημα.

Τὴν πρωτοβουλίαν ἵνα γραφῇ ἡ Ἱστορία αὕτη δέον νὰ ἀναλάβῃ αὐτὸς ὁ διαφνοστεφής Βασιλεὺς, ὅστις εἶνε εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰ γεγονότα καὶ — τὸ σπουδαιότερον — νὰ τὰ κρίνῃ.

ΔΑΦΝΙΣ

ΘΕΑΤΡΑ ΑΘΗΝΩΝ

Θέατρον Κυβέλης

Πρῶτον ἤρχισεν ἑφέτος παραστάσεις τὸ θέατρον Κυβέλης τὴν 23 Ἀπριλίου μὲ τὴν «Ἀνάστασιν» τοῦ Τολστόη. Εὐθὺς τὴν ἐπομένην ἐσπέραν ἤρχισεν ὁ θιάσος Κοτοπούλη μὲ τὴν «Ἰδέαν τῆς Φραγκίσκας».

Ἡ κ. Κυβέλη παρουσιάσθη εἰς τὸν ρόλον τῆς, ὡς «Τρελλοζόριτσαν», ὡς «Πανουκλίτσαν», ὡς «Μονάκοιβη». Ἡ Κυβέλη δηλαδὴ ἀπαράμιλλος, εἰς τοὺς

πεταχτοὺς, παρθενικοὺς, χαριτωμένους, παιδικούς, πεισματικούς, ἀφελεῖς ρόλους.

Ἡ «Πανουκλίτσα» ἀπὸ τὰ νεώτερα ἔργα, ἤρρεσε πολὺ διὰ τὴν εὐθυμον πλοκὴν του. Ἡ Κυβέλη κομποτέχνημα Παρισινῆς χάριτος, ἕνα κοριτσάκι ζωηρόν, χαϊδεμένο, σκανδαλιάρικο, φιλάρεσκον, θελκτικόν. Ἀμφιέσεις πρωτότυποι καὶ καλλιτεχνικαί, ἐαριναί. Αἱ συμμαθήτριά της τὴν ἀπεκάλεσαν Πανου-

κλίτσαν ὡς ἐπικίνδυνον διὰ τὰ πειράγματά της καὶ τὰ σκανδαλάκια. Περιφρονεῖ ἕνα δικηγόρον καὶ τὸν ἀφίνει νὰ τῆς φιλή τὰ χέρια· πειράζει τὸν πατέρα της ὡς ἐρωτευμένον· ματαιώνει ἐρωτικὰς συνεντεύξεις καὶ νυμφεύεται ἕνα τὸν ὁποῖον εἰρωνεύετο καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐμίσει.

Ἐπανελήφθη ἐξελληνισθεῖσα ἡ «Μονάκριβη» τοῦ κ. Ξενοπούλου. Εἶχε δοθῇ κατὰ τὴν λήξιν τῆς περιουσίας περιόδου ὡς ἔργον τοῦ ἀνυπάρχου Ἰταλοῦ Strani, ἐγράφη δὲ ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν κ. Κυβέλην ἥτις τόσον πολὺ ἐπιτυχάνει εἰς τοὺς ρόλους τῶν κορασίων. Διὰ τὴν δώση δὲ ἡδὴ ἐγγώριον χρωματισμὸν ὁ συγγραφεὺς ἀνέμιξε τὸν «Νουμῖν», τὸν Νιρβάναν καὶ τὸν μακαρίτην Παπαδιαμάντην. Μόνον τὸν κ. Ξενοπούλου ἐλητμήνησε νὰ παρενείρῃ.

«Ὁ ἄνθρωπος ποὺ σκότωσε» τῶν κ. Fargère καὶ Frondaie ἔργον ἐστερημένον πάσης φιλολογικῆς ἀξίας, τοῦ εἶδους τῆς «Ἀγνώστου», διὰ τὸν πολὺν κόσμον, διεγείρον τὴν περιέργειαν καὶ τὰ... δάκρυα. Ἡ ὑπόθεσις διαδραματίζεται εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἐμφανίζονται δὲ καὶ δύο τουρκαλάδες. Πρωταγωνιστὴς εἰς Γάλλος συνταγματάρχης ὅστις ἀγαπᾷ μίαν λαίδην Φέρλανδ ἀνυψὴ μητέρα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπιζητεῖ νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ ἄνδρας της, ὅστις συζῇ μετ' ἄλλης. Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ καρτὸς τῆς συζύγου, ἐν παιδίᾳ, μῆλον τῆς ξειδος μεταξὺ τῶν συζύγων ποῖος νὰ τὸ κρατήσῃ. Συνεννοεῖται ὁ σύζυγος μετὰ τινος ὑποκρινομένου τὸν ἐραστήν, σύλληψις ὑπὸ τοῦ συζύγου τοῦ ἐνόχου δῆθεν ζεύγους καὶ ἀπὸ μηχανῆς ἡ μῆλλον ἀπὸ ὑπογείου ἐμφάνισις τοῦ συνταγματάρχου φονεύοντος τὸν σύζυγον καὶ νυμφευομένου τὴν σύζυγον. Ἡ κ. Κυβέλη τὴν στιγμὴν ποὺ ἐξεβιάζετο νὰ χωρισθῇ ἀπὸ τὸ παιδί της ἔπαιξε συγκινητικώτατα—τὸ μόνον προτέρημα τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη καὶ εἰς τὴν «Illustration», τὴν τροφὸν τῶν Ἑλλ. θιάσων.

Ἡ «Κυρία Προέδρου» φάρσα τῶν Ἐννεκὲν καὶ Βέμπερ, σκορπίζουσα μὲ τὰ ἔξυπνα καὶ κομικὰ ἐπεισόδια της γέλωτας. Ἡμίγυμοι ἐμφανίσεις τῆς κ. Κυβέλης καὶ τῆς κ. Βόκου, ἡμίγυμοι φράσεις. Ὑπόθεσις: Εἰς πρόεδρος Πρωτοδικῶν προάγεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ διὰ μέσου μιᾶς κοκότας, ἥτις παρουσιάζεται δῆθεν ὡς σύζυγος εἰς αὐτόν, εὐρεθεῖσα ὑπὸ τὴν στήνν του εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκδιωχθεῖσα ἐκ τοῦ ξενοδοχείου της. Ἡ κ. Κυβέλη ὑπενθύμισε κατὰ τὴν φωνὴν μίαν ἄλλην ἐπιτυχίαν της, τὸν «Πρίγκιπα ἐκπαιδεύεται».

Ἐτοιμάζεται: Ὁ «Πατέρας» τοῦ Στρίμπεργ μὲ τὸν κ. Θ. Οἰκονόμου, ὅστις θὰ παίξῃ καθ' ὅλον τὸ θέρος ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μὲ τὸν θιάσον τῆς κ. Κυβέλης.—Ἡ «Ἐπιτυχία» κομωδία.—Ὁ Σάτυρος, Τζοκόνδα, τοῦ δ' Ἀνούντζιο.—Ἐλγα, τοῦ Χάουπμαν.—Θεόδωρος καὶ Σία, Πετροκοκκίνου καὶ Ζουροῦ.

Θέατρον Κοτοπούλη

Ἡ «Ἰδέα τῆς Φραγκίσκας» τοῦ Cavault ἔχει πρωτοτυπίαν καὶ ὠραῖον διάλογον. Ἡ «ἰδέα» τῆς εὐφυοῦς Φραγκίσκας εἶνε τὸ σχέδιον δι' οὗ ἐπιτυγχάνει τὴν διαλύσιν ἐνὸς ἀναρμόστου γάμου τῆς ἀγαθῆς ἀδελφῆς της μὲ ἕνα μεσόκοπον πλοῦσιον, μεθ' οὗ εἶχε συζευχθῇ, καίτοι ἡγάπα ἄλλον, ἵνα σώσῃ τὸν πατέρα της οἰκονομικῶς. Τὸ ἔργον ἤρθε πολὺ.

«Le cœur dispose». Ἡ τρίπρακτος κομωδία τοῦ Κροασσὲ ἐπαίχθη μὲ τὸν τίτλον «Ἡ καρδιά κυβερνᾷ» ἀπὸ τὴν δα Κοτοπούλη, προαγγελθὲν καὶ ἀπὸ τὴν Κυβέλην μὲ τὸν ἐπιτυχέστερον τίτλον «Ἡ καρδιά δεσπόζει». Εὐτυχῶς κατενόηθη ὅτι πρέπει οἱ θίασοι νὰ ἀποφεύγουν τὸν διὰ τῆς παρατάσεως τῶν ἰδίων ἔργων ἀνταγωνισμόν.

Ἡ δ. Κοτοπούλη ἐκτὸς τῆς ὑποκρίσεως διεκρίθη

διὰ τὰς ὠραίας ἀμφοτέρας της, ὡς καὶ αἱ ἄλλαι κυρίαί. Ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἔπαιξε πολὺ καλὰ ὁ κ. Μυράτ.

«Τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον». Δράμα ἐξηγμένον ἐκ τοῦ γνωστοῦ μυθιστορήματος τοῦ Βαλζάκ «Le curé du village» σκηνοποιήθην ὑπὸ τοῦ Τραγιέ.

Ἡ «Ἐκπὸρθησις τοῦ φρουρίου» τετράπρακτος νεωτάτη κομωδία τοῦ Sacha Guitry. Ἐξυπνὴ, λεπτὴ, μὲ κομψὸν διάλογον. Μία σύζυγος χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ πίπτει εἰς τὰς ἀγκάλας ἐνὸς ἀστυνόμου, ὅστις κατ' ἀρχὰς ἐμφανίζεται ὡς ἐραστής, καὶ τὴν νυμφεύεται, ἐνθ' ὃ σύζυγος ὑποχρεοῦται νὰ συλληφθῇ ὡς ἀπιστὼν μετ' τὴν σύζυγον ἐνὸς φίλου του χάριν τοῦ διαζυγίου. Ἡ δεσποινὶς Κοτοπούλη ἔπαιξε χαριτωμένα. Ἐπίσης ὁ κ. Μυράτ καὶ ὁ κ. Γονίδης.

Μετὰ τῆς δεσπ. Κοτοπούλης συνεργάζονται καὶ δύο νεόβγαλτοι δεσποινίδες, ἡ περικαλλὴς καὶ ἑλληνοκράτη τὴν κατατομὴν δις Κορίννα Ζαφειροπούλου καὶ ἡ δις Ἑλλῃ Μυράτ.

Ἄλλα Θέατρα

Ἐδῶσε παραττάσεις ἡ «Ὀπερέττα Ἀθηνῶν», ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Λαγκαδᾶ διευθυνομένη. Ἡδὴ ἀνεχώρησεν εἰς Κέρκυραν. Τὴν ὀπερέτταν θὰ διαδεχθῇ εἰς τὸ θέατρον Συντάγματος ὁ θίασος τοῦ κ. Πλέσσα.

Ἐκτὸς τῶν γνωστῶν κομειδολίων ἐπαίχθη καὶ τὸ «Ὀνειρώδες βάλς» μὲ Φράντην τὴν κ. Κανδύλην, πρώτην φορὰν ἀναλαβοῦσαν τὸν ρόλον αὐτόν.

—Τὰ «Ὀλύμπια» (Ἀρνιώτου) θὰ ἐγκαινισθοῦν ἐφέτος μὲ τὴν μεγάλην φιλολογικὴν παρὰστασιν τῆς Δραματικῆς Σχολῆς τῆς «Τέχνης» ἡ ποία θὰ δοθῇ τὴν 15 Μαΐου. Κατόπιν θὰ παίξῃ ξένος μελοδραματικὸς θίασος καὶ τοῦτον θὰ διαδεχθῇ ὁ ἐν Κύρῳ εἰσέτι παριστάνων θίασος Νίκα—Φύρστ.

—Εἰς τὸ θέατρον Ἀλάμπρα θὰ παίξῃ ἐφέτος ὁ θίασος τοῦ κ. Μουστάκα. Ἔργα θὰ δοθοῦν λαϊκά. Εἰς τὸ θέατρον Νεαπόλεως οἱ ἀδελφοὶ Παντόπουλοι.

—Ἡρχισεν εἰς τὸ «Πανελλήνιον» ἡ ὀπερέττα τοῦ κ. Παπαϊωάννου μὲ τὴν «Ἀγνὴν Σοφίαν». Συμπράττουν ἡ δ. Κολυβῆ, ἡ δ. Δενδρινοῦ καὶ ἡ κ. Κανδηλάκη.

—Τὸ Ἑλλ. Μελοδράμα ὑπὸ τὸν κ. Λαυράγκαν θὰ δώσῃ πιθανῶς καὶ ἐφέτος παραττάσεις.

—Εἰς τὸ «Ἀθῆναιον» θὰ δώσῃ παραττάσεις καθ' ὅλον τὸ θέρος ὁ θίασος τῆς κ. Βατιλεῖας Σεφάνου, συμπράξει τῶν κ. Σταυροπούλου καὶ Χέλμη.

—Θὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας Βιεννέζικη ὀπερέττα, ἥτις παίζει ἤδη εἰς Τεργεστήν. Ἱμπρεσάριος ὁ κ. Α. Κονταράτος.

—Ἐπίσης θὰ διέλθῃ ἐξ Ἀθηνῶν καὶ ὁ ἐν Σμύρῃν ἤδη παριστάνων Ρουμανικὸς θίασος. Θ' ἀρχίσῃ μὲ τὸ «Βάλς ἔρωτος».

—Νέα ἔργα ἀγγέλλονται: «Ἄς τα καὶ τὰ ξέρω» ὑπὸ δύο συναδέλφους κομωδία Ἀθηναϊκῶν τύπων διὰ τὸν θιάσον Πλέσσα μὲ δέκα τραγουδάκια.—Ἡ «Ἡ ἄκαπνος πυρῖτις», «Τὸ χρῆμα κυβερνᾷ» τοῦ Cural, ὁ «Τέλειος ἔρως» τοῦ Μπράκκο, εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη.

—Τὰ «Παναθήναια τοῦ 1913» ἡ «Ἡ Βαλκανικὴ ὁμοσπονδία» ἐγράφησαν ἀπὸ τὴν τριάδα τῶν ἐπιθεωρησιολόγων, οἵτινες ἀπετέλεσαν οὕτω κατὰ τὰς «Ἀθήνας» τὴν Τρίπλ Σαχλιάς κατὰ τὸ Τρίπλ Ἀλιάς. Θὰ παιχθοῦν τὴν 20 Μαΐου ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς δ. Κοτοπούλη, ἥτις ἀκολουθοῦσα τὰ γούστα τοῦ κοινού, περιέλαβεν ἐφέτος καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις εἰς τὸ δραματολόγιόν της. Θὰ εἶνε δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον στρατιωτικὴ.

—Εἰς τὰ θέατρα ἐφέτος θὰ παιχθοῦν στρατιωτικὰ καὶ πατριωτικὰ ἔργα. Ἐν στρατιωτικῶν γράφει ὁ κ. Ξενοπούλος καὶ ἄλλο ὁ κ. Λιδωρίκης, ὁ ἐπιλοχίας τῶν εὐζώνων, διὰ τὴν κ. Κυβέλην. Ἐπίσης ὁ κ. Δημητράκοπουλος γράφει στρατιωτικὸν ἔργον.